

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/9/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012201285
Dátum vydania rozhodnutia:	21.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012201285.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. B. A., bytom J., B., 2/ P. A., bytom U., I., proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 24307/2012/2962 SV/z.66123/Pek zo dňa 28.11.2012, o odvolaní žalobcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/145/2012-56 zo dňa 31.01.2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/145/2012-56 zo dňa 31. januára 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici nepriznal žalobcovi 1/ oslobodenie od súdneho poplatku v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 24307/2012/2962 SV/z.66123/Pek zo dňa 28.11.2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcu 1/ a potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSU BB-2012-938/2:OŠSS, My zo dňa 09.10.2012.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca 1/ v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby mu najvyšší súd odpustil súdny poplatok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p. ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. KSU BB-2012-938/2:OŠSS, My zo dňa 09.10.2012 podľa § 108 ods. 2 písm. f/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov v súčinnosti s ustanoveniami zákona č. 129/1996 Z.z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové

vozidlá v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/1996 Z.z.“) vyvlastnil pre trvalý záber a obmedzil pre dočasný záber pozemkové nehnuteľnosti špecifikované vo výroku rozhodnutia v prospech Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., zapísané na vlastníka - žalobcu 1/ v k.ú. Q. na účel realizácie stavby „Rýchlostná cesta R2 Pstruša-Kriváň“.

Náhradu určil na základe znaleckých posudkov č. 91/2011, č. 62/2012 a č. 65/2012, vypracovaných Ing. Kolomanom Kovalíkom, znalcom v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností. Krajský stavebný úrad súčasne odkázal žalobcu 1/ s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie pozemkov na súd.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 129/1996 Z.z. ak stavebník diaľnice nezískal diaľničný stavebný pozemok a stavbu na ňom dohodou alebo iným spôsobom, vyvlastní sa na jeho návrh. Na vyvlastnenie sa použijú všeobecné predpisy o vyvlastnení, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 8 ods. 2 zákona č. 129/1996 Z.z. správny orgán v konaní o vyvlastnení diaľničného stavebného pozemku zisťuje, či je preukázaný verejný záujem na vyvlastnení a či sú splnené podmienky vyvlastnenia, a rozhoduje o náhrade za vyvlastňované pozemky, ktoré tvoria diaľničný stavebný pozemok, vrátane stavieb na nich.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 129/1996 Z.z. ak v konaní nedôjde medzi účastníkmi k dohode o náhrade za vyvlastnenie, správny orgán v rozhodnutí o vyvlastnení určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej trhovej cene určenej znaleckým posudkom. S požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd. Stavebník diaľnice je povinný určenú náhradu za vyvlastnenie vyplatiť vyvlastnenému do 21 pracovných dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení stavebníkovi.

Citované ustanovenie § 8 ods. 3 zákona č. 129/1996 Z.z. vyníma nárok na vyššiu náhradu za vyvlastnenie z právomoci správnych orgánov, a tým nepriamo i z právomoci súdov konajúcich v správnom súdnictve o preskúmanie zákonnosti vyvlastňovacích rozhodnutí. Tento nárok sa stáva predmetom sporového občianskeho súdneho konania a patrí do právomoci všeobecných súdov podľa § 7 ods. 3 O.s.p. To znamená, že ide o vec, ktorá síce vyplýva zo stavebných predpisov (prameňov verejného práva), ale podľa § 8 ods. 3 zákona č. 129/1996 Z.z. ju prejednáva a rozhoduje súd v občianskom súdom konaní. K otázke právomoci všeobecných súdov na rozhodnutie o vyššej náhrade za vyvlastnenie oproti priznanej vyvlastňovacím rozhodnutím najvyšší súd zaujal právne stanovisko už v rozsudku sp. zn. 3 Sžp/7/2012 zo dňa 09.10.2012 [A. Marosi c/a Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR].

Z obsahu súdneho spisu; zo žaloby, z rozhodnutí správnych orgánov a ďalších podaní žalobcu 1/ vyplýva, že nesúhlasí s nepriznaním vyššej náhrady za vyvlastnenie. Na prejednanie a rozhodnutie takéhoto sporu o vyššiu náhradu je vecne príslušný okresný súd. Vady žaloby v ďalšom konaní odstráni vecne príslušný okresný súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný